

Kones Mor og et Rum til Ildebrand, omsider byggede han et Ladehus Sønden for — 12 Al. Aas med 3 Suler under i Sønder og Nør; de Huse stod endnu, da Anthon P. rejste fra Degnekaldet (1740), nu (1751) findes der ikke andet end Raalingshuset, „som er saa øde og forfalden, at ingen Menneske kan bo derudi, efterdi derpaa er fast intet Tække, ingen Vindver, ingen Vægge, som duer noget, en Del af Dørene borte, og Ladehuset, som meldt er, er aldeles borte, ja, det som er tilbage, staar synlig for alle, saa øde og forfalden paa Tømmer, Tag, Vægge, Døre og Vindver, at det ikke er muligt noget Menneske kan opholde sig derudi, siden en Hund derudi ikke kan finde Lye i ondt Vejrligt“. Folk havde sat deres Faar og Svin paa Degnelodden, som de havde Lyst, da Diger og Indelukker fattedes.

Hvis denne Skildring staar til Troende, er det ikke saa vanskeligt at forstaa, hvad den ny Ejer af Hegnet, Ritm. Müller, meddeler 19. April 1754, at „Skolehuset i Durup By er øde og ikke beboes af Degnen R. Bondo“. Degnen havde saa mange andre Steder Ærende, især ved de lokale Retsskranker, hvor han anvendtes mere og mere som Vinkelskriver og Lommeprokurator, bl. a. af hans betrængte Nabodegn, Anders Hølgersen Møller til Junget-Torum, der var et af hans værdigste Sidestykker paa disse Kanter. Til sidst blev Bondo da saa led ved Durup Degnekald, at han formerlig drev Prang med det og for 200 Rdl. solgte det til et Tossehoved, Studiosus Diderik Søltøf fra Ringkjøbing; men da Bispen ikke vilde gi ham Kaldsbrev, sagstøgte han af Bondo for de 200 Rdl. og maatte ogsaa pænt ud med Skillingerne. 9. Okt. 1756 havde Rasmus Bondo endelig bekvemmet sig til at forlade Kaldet; Søltøft presser stadig paa hos Bispen, der er syg og hverken vil høre eller se ham; ogsaa en Jens Mortensen Lund, der i ti Aar har været Degn i Hjerk-Harre, hænger svært i, men Ritmesteren paa Hegnet bestemmer sig ^{27/12} 1757 for en anden — som har tjent ham i to Aar — nemlig Andreas Nicolaj Iversen Lyhne, der 1752—54 har holdt Skole i Nørre Omme. Bispen tar ham for at faa en Ende paa det, „skjønt han ved Overhøringen nok mærker, at han haver tabt en temmelig Del af sin tilforn havde Færdighed“.

Dermed er Durup Degnekald forhaabentlig kommen